

Pár dnů před závodem jsme se dohodli s Rudou OM6BB, abychom se s Romanem OK2UKG závodu zúčastnili z portable a jeli s výbavou a pod značkou OM6W. Ruda navrhl kopeček Bobek (855 a.s.l.). Je to na hřebenu Bumbálka - Konečná, takže ze severu za masivem Lysá hora - Smrk - Radhošť. Prozkoumal jsem vše, co bylo možné na webu o tomto QTH a naznal jsem, že žádná sláva to nebude, ale použitelné by to mělo být. Zúčastnit se závodu s možností využít Rudův setup (1kW na 2m a 250W na 23cm) bylo velmi lákavé. Ruda má i dostatečně výkonnou elektrocentrálu, takže rozhodování, zda jet na portable i přes značně pesimistickou předpověď počasí nakonec nebylo tak složité, budem v teple a to rozhodlo.

Jelikož jsme my nemuseli nic balit a chystat, kromě spacáku, jídla, notebooku a pastičky byl odjezd z domova nezvykle jednoduchý. Vyrázili jsme kolem 8 ranní směr obec Korňa, protože s české strany je sice na kopec cesta, ale výjezd měl Ruda povolen ze strany slovenské. Kolem 10-té jsme již seděli v Rudově "kačeně" a začali stoupat na kopec. Cesta celkem v pohodě, já seděl vzadu v "hamovně" a raděj jsem moc nesledoval, kudy jedeme. Až na kopci jsem se dozvěděl, že jsme v jednom místě i klouzali a nebýt náhonu 4x4 ... . Po příjezdu Ruda rozdělil úkoly a začali jsme stavět. Poprchávalo nebo spíš padal takový ten mokrý spray z mlhy. Vidět dokola nebylo vůbec nic ani do jednoho směru. Teplota kolem 5 stupňů, takže v zimní bundě a s kapucí sa hlavě se to dalo vydržet. Trošku foukalo, ale s tou mlhou to nedělalo nic, spíš to chtělo ještě rukavice, ty mokré a studené stožáry nebyly nic moc a ruce pěkně křehly. Ve 12 jsme měli nahoře 2m parabolu v 10-ti metrech. Zasloužili jsme si sváču a po štamprli Rudovy vynikající slivovičky jsme se hned pustili do 2m antény. Chvilí jsme zápasili s jejím umístěním, nechtěli jsme kotvami křížit cestu, která přes vrchol vede a po níž kupodivu a i přes to hrozné počasí probíhal celkem živý provoz. Krom poměrně mnoha pěších turistů projela i nějaká osobní auta místních chatařů. Docela jsme nechápali, jak se tu ocitli, když snad až na jedno auto nikdo neměl čtyřkolku. V 14:30 byla nahoře i 10m dlouhá LFA anténa, tak se začala budovat pracoviště. 23cm pracoviště zapojit nebyl pro Romana problém, protože je autorem transvertoru i propojení s TS-690. Ke dvoumetru měl Ruda podrobný obrázkový zafóliovaný návod propojení, ale i přesto nám moc pomohli kluci z OM3KHE, kteří zrovna dorazili se na nás podívat. A už šumíme, pro mě je to pokaždé na kopci zvláštní okamžik. Člověk je takový vzrušený a plný očekávání, že tentokrát to bude bomba a udělá se úplně jiný výsledek než kdykoli předtím. Projel jsem maják na Lysé, ten byl samozřejmě za rohem, když jsme byli na dohled (tedy pokud by bylo něco vidět a to tedy nebylo). Slyšel jsem i něco jako SR6, ale byl to jen duch. Ani na výzvu nikdo neodpověděl ani jsem neslyšel, že by někdo testoval zařízení před závodem. Koncové stupně vnitřek kačeny už zahřály dostatečně a i přes to, že už jsme uvnitř seděli jen v mikínách, mohli jsme s klidem vypnout plynové topení.

Závod začal. S tím výkonem si jistě budu moci dovolit sedět na jednom místě a dávat jen CQ a stanice se pohnou. Ha ha ha. Podezřelé bylo i to, že na pásmu byla spousta volného místa, signály od nejbližších OL9W a OK2C byly sice silné, ale správně by měly zbořit rádio a to se teda rozhodně nedělo i přes to, že jsem měl poprvé možnost poslouchat i na předzesilovač u antény. Stanice jsem očekával nejvíce z jihu a jihozápadu, těšil jsem se na pile-up z OE, S5, HA, možná, že i nějaký Ital by se konečně na 23cm dal udělat. To jsem si tak jen myslel, když jsem si ještě doma prohlížel panoramatické fotky z google maps.

Roman na 2m stáhl výkon na 300W, co slyšel, to udělal, ale neslyšel toho také mnoho. Na 23m nebylo v podstatě koho volat. Někakým zázrakem jsem udělal OK2A a pak přišel ODX v podobě DF4IAO ze čtverce JN48WM (635km), zřejmě odrazem od letadla a to bylo asi všecko. OL9W přestali vysílat. Teplota venku sice pod nulu neklasala, ale mlha očividně zhoustla, už nebylo od paty stožáru vidět ani na kotevní kolíky. Od 21:30 do půlnoci jsem už neudělal ani jedno spojení. Pokoušeli jsme i internet přes mobil a ON4KST, ale ani tam nebylo stanic, které by mělo pro nás smysl volat. Konektivita byla mizerná, tak než dělat ostudu, internet jsem zavrhl. Ostatně já mám na chatování během závodu svůj neměnný

názor, nechci ho ani používat, není to v souladu s mým přesvědčením, jak by se měla navazovat QSO. Pro to mají sloužit nižší pásma a ne toto médium. Kolem půlnoci jsem se přestěhoval na hodku na telegraf na 2m, Podařil se němec přes 700km, ale v podstatě jsme co do průměru km na QSO byli na tom s Romanem přibližně stejně.

Spustili jsme kamínka a kolem 01:30 jsem zalehl do spacáku na podlahu, Ruda si vytopil skříňový přívěs a zalehl taky. Vstávali jsme s Romanem okolo 6-té. Mlha byla už slabší, venku bylo lehce nad nulou a foukal čerstvý, ale ne moc silný severovýchodní vítr. Po hodině se už začla objevovat nejbližší vesnice v údolí směrem na jih a byla už osvětlená sluníčkem. Po další chvíli se i ze severu objevil Smrk a Kněhyně. Nádherný pohled, oba kopce do jedné třetiny jako pocukrované. To jsme ještě nic netušili o tom, jak dopadli kolegové z OL9W nebo OK2KYZ co se námrazy týče. OL1B hlásil, jak oklepávali námrazu z antén, my jsme byli v klidu a to doslova. Na pásmu byl téměř rádiový klid. Kolem desáté dopoledne už bylo polojasno a modré díry v oblacích byly čím dál větší. Konečně jsem uviděli ty hradby dvoutisícovek směrem na jih a JZ, přes to to do S5 na mikrovlnách nemohlo fungovat. Chtěli jsme čekat ještě na polední podmínky na jih do I, ale pohled na tu hradbu hor rozhodl, že sundáme parabolu a otestujeme ozařovač Rudy oproti Romanově horně. Měření ukázala, že horna se do Rudovy paraboly s větší hloubkou nehodí, my máme parabolu plytší a tam zase horna chodí lépe než ozařovač Rudy. Po tomto měření jsme začali balit všecko.

Cesta dolů trvala si 40 minut a proběhla bez problémů, rychle jsme se s Rudou rozloučili a rozjeli se domů. Jaké je tedy hodnocení? S odstupem času a se znalostí, jak dopadli jiní, musíme konstatovat, že jsme měli v podstatě kliku, že to setup přežil bez újmy. Výsledek je velice slabý na tak kvalitní výbavu, ale způsobily to podmínky a hlavně QTH. Z Bobku to chodí maximálně na 2m, pro vyšší pásma je tento kopec naprosto nevyhovující. Rozhodně to byla dobrá zkušenost, že výkonem se QTH nedohoní. Závod jsme přežili ve zdraví i díky naprosto perfektnímu servisu Rudy (slivovička, řízky, bůček) i jeho Tatra 805 je úžasná, byla by radost z ní vysílat někde z kopce, kde to chodí. [Pořídili jsme pár fotek](#). Díky všem za spojení a příště někdy jindy a odjinud zase naslyšenou.